

За чији грош, у чије име и с којим правом Александар Вучић нуди Америци војну помоћ у рату са такозваном Исламском републиком, легитимишућу тако Србију као потенцијалну мету сиријских терориста?!

Није ли Србији довољно њених „Сирија“, па би премијер да багателише и то привидног мира који влада овом шаком гробне земље?!

Откуд му идеја да у писму Обама великодушно понуди „скромну, али искрену“ помоћ Америци у рату који је продуцирала, режирала и бога моли да потраје у наставцима?!

Чију то децу планираш да шаљеш „мечки на рупу“, премијеру?!

Већинска подршка на изборима не значи да си Србију добио у „киндер јајету“, па да с њом чиниш шта ти је воља и кад ти је воља!

Ако смо декларативно опредељени за мир, с којом памећу нас увлачиш у рат да чистимо туђе двориште, док наша авлија трује на смрт, глад, беду, јад...

Опростио си (као и твоји претходници, мада си говорио другачије) Косово и Метохију, али Сирију не опрашташ?!

Зашто тим невољницима доле, на „светој српској земљи“, како си је до јуче и сам звао, не понудиш „скромну, али искрену“ војну помоћ, па ослободиш оно што ти јесте окупирано,

уместо што потураш туђа леђа да окупирају оно што нам нико отео није?!

Зашто хрватској опрашташ стотине хиљада протераних, хиљаде прекланих, али Исламској републици ни стопу далеке бестрагије?!

Хоће ли нас Обама узети у заштиту ако нека бомба тргне Београд из заблуде у коју се ушушкао?!

Хоћеш ли имати петљу да станеш пред народ и објасниш зашто морамо да живимо као у Багдаду, ако сиријски терористи и њихови овдашњи следбеници одлуче да одговоре на твоје писмо пре Обамае?!

Које су то интеграције вредне мете коју ћеш нам накачити на чела?

Има ли икога у твом окружењу који није ту само власти ради, већ и са нешто памети и части, да се поразговарате пре него што послушаш само себе и преломиш у име свих, убеђен да си Србија- ти и да смо сви мање или више Вучићи?!

Можда се ипак иза свега крије ингениозни план да у Сирију пошаљеш пензионере и мученике са бироа, који су и овако баласт држави, па да једним ударцем убијемо две муве- решимо буџетски дефицит и помогнемо Америци у још једном холивудском спектаклу, из којег ће они извући профит, а ми поуку: „не иде се оном работом у коприве“, мој премијеру!

Мани се, војсковођо, туђих ратова, премало је Србије остало и за сопствена примирја...

(Два у један)